

- 3) Articolul 14 alineatul (1) prima teză din Directiva 2013/32/UE sau dispoziția anterioară de la articolul 12 alineatul (1) prima teză din Directiva 2005/85/CE se opune aplicării unei dispoziții naționale potrivit căreia respingerea ca inadmisibilă a unei cereri de azil intervenită în cadrul exercitării abilității conferite prin articolul 33 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2013/32/UE sau prin dispoziția anterioară de la articolul 25 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2005/85/CE, fără efectuarea interviului personal cu solicitantul nu duce la anularea deciziei din cauza lipsei interviului atunci când solicitantul are ocazia, în cadrul căii de atac, să prezinte toate circumstanțele care se opun unei decizii de inadmisibilitate, fără însă ca aceste elemente să poată conduce la modificarea pe fond a deciziei adoptate?

⁽¹⁾ Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale (JO 2013, L 180, p. 60).

⁽²⁾ Directiva 2005/85/CE a Consiliului din 1 decembrie 2005 privind standardele minime cu privire la procedurile din statele membre de acordare și retragere a statutului de refugiat (JO 1985 L 326, p. 13, Ediție specială, 19/vol. 7, p. 242).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 28 august 2017 –
Stefan Rudigier**

(Cauza C-518/17)

(2017/C 392/21)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof

Părțile din procedura principală

Recurrent: Stefan Rudigier

Cealaltă parte din procedură: Salzburger Verkehrsverbund GmbH

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 privind serviciile publice de transport feroviar și rutier de călători ⁽¹⁾ se aplică și în cazul atribuirii unui contract de servicii pentru transportul cu autobuzul, în temeiul articolului 5 alineatul (1) a doua teză din regulamentul, în conformitate cu o procedură prevăzută de directivele privind achizițiile publice (Directiva 2004/17/CE sau Directiva 2004/18/CE)?

- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare preliminară:

Neîndeplinirea obligației de a publica, cu cel puțin un an înainte de lansarea invitației de participare la procedura competitivă de atribuire, informațiile prevăzute la articolul 7 alineatul (2) literele (a)–(c) din Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 are ca efect faptul că o asemenea cerere de ofertă – realizată fără o astfel de publicare cu un an înainte de lansarea procedurii, dar realizată, în temeiul articolului 5 alineatul (1) a doua teză din regulamentul, în conformitate cu o procedură prevăzută de directivele privind achizițiile publice – trebuie considerată nelegală?

3) În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare preliminară:

Dispozițiile din dreptul Uniunii aplicabile în materia atribuirii contractelor de achiziție publică se opun unui regim național potrivit căruia se poate face abstracție de anularea, prevăzută la articolul 2 alineatul (1) litera (b) din Directiva 89/665/CEE ⁽¹⁾, a unei cereri de ofertă, care trebuie considerată nelegală din cauza nepublicării informațiilor necesare în temeiul articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1370/2007, atunci când caracterul ilegal nu a influențat în mod semnificativ rezultatul procedurii de atribuire întrucât operatorul respectiv a putut să reacționeze la timp și nu s-a produs nicio denaturare a concurenței?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind serviciile publice de transport feroviar și rutier de călători și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 1191/69 și nr. 1107/70 ale Consiliului (JO 2007, L 315, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 89/665/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1989 privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind aplicarea procedurilor care vizează căile de atac față de atribuirea contractelor de achiziții publice de produse și a contractelor publice de lucrări (JO 1989, L 395, p. 33, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 237).

Acțiune introdusă la 27 septembrie 2017 – Comisia Europeană/Regatul Spaniei

(Cauza C-569/17)

(2017/C 392/22)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: T. Scharf, G. von Rintelen și I. Galindo Martín, agenți)

Pârât: Regatul Spaniei

Concluziile reclamantei

- Să se declare că Regatul Spaniei, prin neadoptarea, până la 21 martie 2016, a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2014/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 februarie 2014 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile rezidențiale și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 ⁽¹⁾ sau în orice caz, prin faptul că nu a comunicat Comisiei actele menționate, nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 42 alineatul (1) din directiva menționată;
- aplicarea unei penalități zilnice cu titlu cominatoriu de 105 991,60 euro Regatului Spaniei, în temeiul articolului 260 alineatul (3) TFUE, cu efect de la data pronunțării hotărârii prin care se constată neîndeplinirea obligației de a adopta, sau în orice caz, de a comunica Comisiei actele necesare pentru a se conforma Directivei 2014/17/UE;
- obligarea Regatului Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. Statele membre sunt obligate în temeiul articolului 42 alineatul (2) din Directiva 2014/17/UE să adopte măsuri naționale necesare pentru transpunerea acesteia în dreptul intern cel mai târziu la 21 martie 2016. Având în vedere că Regatul Spaniei nu a comunicat transpunerea directivei, Comisia a decis să sesizeze Curtea.